

Barbora Řepková: Architekt Richard Ferdinand Podzemný – meziválečná tvorba

Posudek diplomové práce

Tématem magisterské diplomové práce navázala Barbora Řepková na svou práci bakalářskou, v níž se velmi kompetentně (a objektivně!) zabývala Podzemného realizací plaveckého stadionu v Podolí. V rámci práce magisterské se autorka rozhodla prozkoumat jak kořeny Podzemného tvorby, tak i jeho práce ve 30. letech, na něž ve svém poválečném tvůrčím období v mnoha ohledech navazoval. Práce je uvozena životopisem architekta, který svým záběrem přesahuje vymezené meziválečné období. Jakkoli se tato skutečnost může jevit jako „nesystémová“, je – jak sama autorka říká - vzhledem k absenci Podzemného monografie odůvodnitelná, neboť jiná zdroj pro zapojení architektovy rané tvorby do celku jeho profesního života není. Již tato úvodní stať ukazuje nejlépe autorčiny kvality: je psána mimořádně zralým způsobem, který kombinuje autentické dobové výpovědi s kritickým, avšak zároveň velmi empatickým soudobým pohledem na možné interpretace předložených fakt.

Neméně komplexně jsou pojaty kapitoly o Podzemného školení, ze kterých výrazně vystupuje plastické zpracování Janákovy školy na pražské UMPRUM. Troufám si říci, že právě zde jeden z vrcholů práce jako takové: pokud vím, ještě nikomu se nepodařilo podat prostředí některé z meziválečných architektonických škol tak komplexním a – opět – empatickým způsobem. Následně text sleduje Podzemného mimoškolní práce, jednotlivé projekty i soutěže, jichž se zúčastnil. Práce jsou klasifikovány typologicky, přičemž ke každé úloze je vždy naznačen dobový architektonický kontext. Přestože je výklad logický a propracovaný, ztrácí zde text trochu svou výkladovou sílu, která by Podzemného tvorbu vzájemně propojila. Tato skutečnost je ale pochopitelná: vzhledem k absenci mnohokrát zmiňované absenci monografií a z nich vycházejícího syntetického pohledu na architekturu Podzemného generace je třeba mnoho témat budova „zdola,“ což případnou snahu o ucelený pohled logicky limituje.

Finální téma „Skleněného paláce“ je naopak podáno velmi komplexně jak kontextu doby, tak Podzemného tvorby. Mimořádně zajímavé je naznačení rychlého zobecnění principů, které architekt při utváření domu použil. Křehké pomezí mezi autorským přístupem a obecně sdílenými dobovými představami o ztvárnění skladby a průčelí obytných domů, které na příkladu této i dalších staveb autorka objektivně analyzuje, otevírá velmi zajímavý pohled na pozdní zúročení Le Corbusierovských inspirací i jejich možné tvůrčí meze. Závěr práce řečené hezky syntetizuje a naznačuje další možné cesty výzkumu této pozoruhodné architektonické vrstvy.

Práce je velmi zralým uměnovědným výkonem, který rozhodně zaslouží ocenění. Až na střední část, která trochu trpí rozpadem do typologických oddílů, se vyznačuje velmi jasnou linií výkladu i konsistentním kritickým badatelským přístupem, který je u obdobně nezpracovaného materiálu velmi obtížný i pro zkušené historičky a historiky umění. Práci s radostí doporučuji k obhajobě a jako hodnocení navrhuji výborně.

V Praze, dne 27. 8.2021

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.